

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 18ης Ιουνίου 1992 *

Στην υπόθεση T-49/91,

Mariette Turner, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο A. Schmitt, 62, avenue Guillaume,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον G. Valsesia, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Αυγούστου 1990 περί αναδιοργανώσεως του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι » της Επιτροπής,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, H. Kirschner και D. Barrington, δικαστές,

γραμματέας: P. van Ypersele de Strihou, εισηγητής,

λαμβάνοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 4ης Ιουνίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Το ιστορικό της προσφυγής

- 1 Η προσφεύγουσα είναι υπάλληλος με βαθμό Α 4 στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Επιτροπή). Ασκούσε τα καθήκοντα « ιατρού-συμβούλου » στη διοικητική μονάδα « ασφάλιση υγείας και ατυχημάτων » (διοικητική μονάδα ΙΧ. DO.5, στο εξής: διοικητική μονάδα). Ήταν συνυπεύθυνη του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι » με άλλον ιατρό, ο οποίος είχε προσληφθεί με σύμβαση ημιαπασχολήσεως ανανεώσιμη, τον ιατρό S. Τον Σεπτέμβριο 1989, η διοικητική μονάδα απέκτησε νέο προϊστάμενο, τον C.
- 2 Στις 23 Αυγούστου 1990, έλαβε χώρα συνεδρίαση, στην οποία ήσαν παρόντες ο προϊστάμενος της διοικητικής μονάδας, η προσφεύγουσα, ο ιατρός S., καθώς και πολλοί υπάλληλοι Α και Β της διοικητικής μονάδας. Τα πρακτικά της εν λόγω συνεδριάσεως φέρουν τις υπογραφές όλων των συμμετεχόντων και αναφέρουν τα εξής:

« Κατά την προηγούμενη συνεδρίαση που έλαβε χώρα τον Ιούλιο, αποφασίστηκε η αντικατάσταση των δύο γραμματέων του τομέα των ιατρών-συμβούλων για να εξασφαλιστεί η καλύτερη δυνατή λειτουργία του. Αυτή η απόφαση επικυρώθηκε κατά τη συνεδρίαση της 23ης Αυγούστου.

Η εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως συνεπάγεται τις ακόλουθες μεταβολές:

- 1) Η R. μετατίθεται προς το συμφέρον της υπηρεσίας στον τομέα ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών από τις 3 Σεπτεμβρίου και θα αντικατασταθεί από τη δδα D. μέχρι τη λήξη της συμβάσεως επικουρικού υπαλλήλου της τελευταίας. Σ' αυτή την ημερομηνία (15.1.1991), σύμφωνα με τις αναληφθείσες από τη ΓΔ ΙΧ υποχρεώσεις, η θέση " επικουρικού υπαλλήλου " θα μετατραπεί σε θέση μόνιμου υπαλλήλου (ex-Elfert) και ο τομέας των ιατρών-συμβούλων και ο C. θα επιλέξουν από κοινού κατάλληλο αντικαταστάτη.
- 2) Δεδομένου ότι η δδα A. εξέφρασε επανειλημμένα την επιθυμία της να αποχωρήσει από τη διοικητική μονάδα, εν αναμονή θέσεως εκτός του ταμείου υγείας, θα τοποθετηθεί στην υπηρεσία " ταχυδρομείο ", σύμφωνα με την επιθυμία που εξέφρασε

στον C. Θα αναλάβει την ευθύνη του ταχυδρομείου. Θα αντικατασταθεί από την κα D. που σήμερα ασχολείται με τον καθορισμό των αποδοτέων ποσών στο γραφείο εκκαθαρίσεως εξόδων. Οι εν λόγω μεταθέσεις θα πραγματοποιηθούν την 1η Οκτωβρίου και κατά τη διάρκεια του Νοεμβρίου η δδα Α. θα ενημερώσει την κα D. για τους συμφωνηθέντες μεταξύ του ιατρού Turner και του Μ. όρους. Συμφωνήθηκε ότι, εάν μετά περίοδο έξι μηνών, η απόδοση της κας D. δεν ικανοποιεί τον ιατρό Turner, το γραφείο εκκαθαρίσεως εξόδων θα τη δεχθεί εκ νέου ως υπάλληλο καθορισμού των αποδοτέων εξόδων.

Ο C. θα απευθύνει υπηρεσιακό σημείωμα στην R. για να διευκρινίσει ότι, αφού στάθμισε τα υπέρ και τα κατά των δύο συζητηθεισών στις 22 Αυγούστου λύσεων, οι υπεύθυνοι του ταμείου υγείας αποφάσισαν ότι είναι ανάγκη να μετατεθεί στον τομέα ατυχημάτων. »

- 3 Με υπηρεσιακά σημειώματα των αρχών Σεπτεμβρίου 1990 και της 25ης Σεπτεμβρίου 1990, ο προϊστάμενος της διοικητικής μονάδας κοινοποίησε στην R. και στην Α. τις αποφάσεις του να τις ανατοποθετήσει.
- 4 Οι προαναφερόμενες, με υπηρεσιακά σημειώματα της 13ης Σεπτεμβρίου και 4ης Οκτωβρίου 1990, εξέφρασαν τη μεγάλη λύπη τους στον προϊστάμενο της διοικητικής μονάδας γι' αυτές τις αποφάσεις. Η R. συνδύασε αυτή την απόφαση ανατοποθετήσεως με την απουσία της από τις 18 Μαΐου 1990 — που παρατάθηκε μέχρι τα μέσα Νοεμβρίου — για θεραπεία σε νοσοκομείο και ανάρρωση.
- 5 Στις 28 Σεπτεμβρίου 1990, η κυρία D., γραμματέας στενοδακτυλογράφος που υπηρετούσε στην αρμόδια για τον καθορισμό των αποδοτέων εξόδων διοικητική μονάδα, τοποθετήθηκε στη γραμματεία του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι ». Στις αρχές Οκτωβρίου 1990, η δεσποινίδα D., επικουρική υπάλληλος, τοποθετήθηκε και αυτή στον εν λόγω τομέα αναμένοντας την πρόσληψη γραμματέα μονίμου υπαλλήλου.
- 6 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 9ης Οκτωβρίου 1990, η προσφεύγουσα εξέφρασε τη λύπη της στον προϊστάμενο της διοικητικής μονάδας για τη μετακίνηση της δεσποινίδας Α. που οφείλετο, κατ' αυτή, σε απόφαση του προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας. Προσέθεσε δε και τα εξής: « οι αποφάσεις που ελήφθησαν δεν μου φαίνονται σύμφωνες προς το συμφέρον της υπηρεσίας ».

- 7 Με διάφορα υπηρεσιακά σημειώματα της 17ης Οκτωβρίου, 26ης Οκτωβρίου και 21ης Νοεμβρίου 1990 η προσφεύγουσα επέσυρε την προσοχή των ιεραρχικών προϊσταμένων της επί της πλημμελούς λειτουργίας της υπηρεσίας που απέδιδε στην αναδιοργάνωσή της.
- 8 Στις 23 Νοεμβρίου 1990, η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως αναδιοργανώσεως του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι » της 23ης Αυγούστου 1990 και κατά των συνακολούθων αποφάσεων, ήτοι των μεταθέσεων της Α. και της R.
- 9 Κατά τη διάρκεια του Δεκεμβρίου 1990, η προσφεύγουσα συνέχισε την ανταλλαγή υπηρεσιακών σημειωμάτων με τον προϊστάμενο της διοικητικής μονάδας σχετικά με την πλημμελή λειτουργία της γραμματείας της. Με υπηρεσιακό σημείωμα της 7ης Δεκεμβρίου 1990, η προσφεύγουσα επέσυρε την προσοχή του προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας επί του γεγονότος ότι η Α., μετά την αναρρωτική της άδεια, ήταν έτοιμη να εργαστεί εκ νέου στον τομέα « ιατροί-σύμβουλοι ». Από την 1η Ιανουαρίου 1991, νέα επικουρική υπάλληλος, η Ρ., προσελήφθη σε αντικατάσταση της δεσποινίδας D.
- 10 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 21ης Ιανουαρίου 1991, ο προϊστάμενος της διοικητικής μονάδας γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τις αποφάσεις του να μεταθέσει τη δεσποινίδα Α. στη γραμματεία της προσφεύγουσας από τις 15 Φεβρουαρίου 1991, να μεταθέσει την κυρία D. στο γραφείο εκκαθαρίσεως εξόδων, να τοποθετήσει συνεχώς επικουρική υπάλληλο στο πλευρό της δεσποινίδας Α. για να ασχολείται με την ιατρική γραμματεία. Επιφυλάχθηκε το δικαίωμα να επανεκτιμήσει τις υπηρεσίες της δεσποινίδας Α. εντός των επομένων δέκα οκτώ μηνών και, ενδεχομένως, να προβεί σε νέα μετάθεσή της σε άλλη υπηρεσία, « αν δεν σημειώνε αισθητή πρόοδο ». Οι εν λόγω αποφάσεις κοινοποιήθηκαν στις ενδιαφερόμενες στις 28 Ιανουαρίου 1991.
- 11 Στο τέλος Μαρτίου 1991, η σύμβαση επικουρικής υπαλλήλου της δεσποινίδας Ρ. δεν ανανεώθηκε. Αντικαταστάθηκε από την κυρία Ε., επίσης επικουρική υπάλληλο, από την 1η Αυγούστου 1991.

- 12 Μεταξύ 5ης Μαρτίου και 15ης Απριλίου 1991, η προσφεύγουσα αντάλλαξε με τον προϊστάμενο της διοικητικής μονάδας διάφορα υπηρεσιακά σημειώματα, με τα οποία παραπονέθηκε για την κατάσταση της γραμματείας της και πρότεινε όπως η δεσποινίδα Ρ., που είχε επιτύχει σε διαγωνισμό, να προσληφθεί οριστικά.
- 13 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 25ης Απριλίου 1991, ο προϊστάμενος της διοικητικής μονάδας επισήμανε ότι καταρχήν δεν αντιτίθεται στον διορισμό της δεσποινίδας Ρ., ο εν λόγω όμως διορισμός δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί παρά υπό τον όρο υπάρξεως κενής ειδικής θέσεως και δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί παρά σύμφωνα με τις προτεραιότητες που είχε καθορίσει η ΓΔ ΙΧ.
- 14 Στις 26 Απριλίου 1991, η προσφεύγουσα παραπονέθηκε στον προϊστάμενο της διοικητικής μονάδας ότι δέκα περίπου ιατρικοί φάκελοι μεταφέρθηκαν εν αγνοία της στον τομέα « ατυχήματα » για να ληφθούν φωτοαντίγραφα ορισμένων ιατρικών εγγράφων, πράγμα που, κατ' αυτήν, αποτελούσε πρόδηλη παραβίαση του ιατρικού απορρήτου, οφειλόμενη στις υφιστάμενες στον τομέα της δυσκολίες από την άποψη της γραμματείας.
- 15 Με επιστολή της 5ης Ιουνίου 1991, ελλείπει απαντήσεως στη διοικητική της ένσταση, η προσφεύγουσα ζήτησε, μέσω του δικηγόρου της, από τον γενικό διευθυντή της ΓΔ ΙΧ να της απαντήσει το ταχύτερο δυνατό. Δεν έλαβε απάντηση.

Η διαδικασία

- 16 Υπ' αυτές τις συνθήκες, η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιουνίου 1991, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 17 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

- 18 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 4 Ιουνίου 1992. Το Πρωτοδικείο άκουσε τις αγορεύσεις των εκπροσώπων των διαδίκων και τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις του.

Αιτήματα των διαδίκων

- 19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να δεχθεί τυπικά και ουσιαστικά την προσφυγή·

— κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Αυγούστου 1990 περί αναδιοργάνωσης του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι »·

— να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη ή τουλάχιστον αβάσιμη·

— να αποφασίσει ότι η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Επί των αιτημάτων περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 20 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει, για να αποφανθεί επί της υπό κρίση προσφυγής με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της 23ης Αυγούστου 1990 περί αναδιοργάνωσης του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι », να εξετάσει χωριστά τα δύο μέτρα που αποτελούν το αντικείμενο της εν λόγω αποφάσεως, ήτοι, αφενός, τη μετάθεση της δεσποινίδας Α και, αφετέρου, τη μετάθεση της κυρίας R.

Όσον αφορά το πρώτο αντικείμενο της προσβαλλομένης απόφασης

- 21 Η Επιτροπή προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής καθόσον αφορά τη μετάθεση της δεσποινίδας Α. Αναφέρει ότι, κατόπιν της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα διοικητικής ενστάσεως, η προσβαλλομένη απόφαση αποτέλεσε το αντικείμενο μερικής ανακλήσεως, με την ανατοποθέτηση της δεσποινίδας Α. στην υπηρεσία της προσφεύγουσας με τα ίδια όπως και προηγουμένως καθήκοντα. Επομένως, η απόφαση δεν μπορεί πλέον να προσβληθεί ως προς αυτό το σημείο, εφόσον στερείται εννόμου συμφέροντος ο μόνιμος υπάλληλος « που επιμένει να συνεχίσει την εκδίκαση προσφυγής κατά πράξεως η οποία, εν τω μεταξύ, αποτέλεσε το αντικείμενο ανακλητικής απόφασης εκ μέρους της διοικήσεως » (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1979, 124/78, List κατά Επιτροπής, Rec. 1979, σ. 2499).
- 22 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η ανατοποθέτηση της δεσποινίδας Α. στην υπηρεσία της προσφεύγουσας αποφασίστηκε μόνο με την επιύλαξη επανεξετάσεως μετά την παρέλευση δέκα οκτώ μηνών δεν ασκεί καμία επιρροή επί του παραδεκτού της προσφυγής, καθόσον αφορά την υπηρεσιακή κατάσταση της δεσποινίδας Α. Πράγματι, στην περίπτωση που κατ' αυτή την ημερομηνία η δεσποινίδα Α. θα έπρεπε να μετατεθεί εκ νέου, μόνη η απόφαση που θα ληφθεί τότε θα μπορέσει ενδεχομένως να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής.
- 23 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η ανατοποθέτηση της δεσποινίδας Α. αποφασίστηκε από τον προϊστάμενο της διοικητικής μονάδας υπό τον εξής όρο:
- « Στο τέλος μιας εύλογης περιόδου που θα έπρεπε να τοποθετηθεί στους δέκα οκτώ περίπου μήνες, θα επανεξετάσω την κατάσταση ιδίως με τον ενδιαφερόμενο προϊστάμενο του γραφείου εκκαθαρίσεως για να ελέγξω εάν η κυρία Α. μπόρεσε να εκσυγχρονίσει τον τομέα και εάν οι σχέσεις της με το γραφείο εκκαθαρίσεως εξόδων είναι ικανοποιητικές. Επιφυλάσσομαι να μεταθέσω εκ νέου την κυρία Α., αν δεν έχει σημειωθεί αισθητή πρόοδος. »
- Οι όροι που συνοδεύουν αυτή την ανατοποθέτηση αποδεικνύουν ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν ανακλήθηκε ως προς αυτό το σημείο.
- 24 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, (βλ. ιδίως τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1962, 5/62 έως 11/62 και 13/62 έως 15/62, Società industriale Acciaierie San Michele κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, Rec. 1962, σ. 859, 882· της 12ης Ιουλίου 1979, 124/78, σκέψη 7, προαναφερθείσα· και την

απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Σεπτεμβρίου 1991, T-54/90, Lacroix κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-749, σκέψη 38), την οποία η προσφεύγουσα δήλωσε κατά τη συνεδρίαση ότι δεν αμφισβητεί, το έννομο συμφέρον εκτιμάται κατά τη στιγμή της ασκήσεως της προσφυγής.

- 25 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, κατά τη στιγμή της ασκήσεως της προσφυγής, στις 21 Ιουνίου 1991, η περί μεταθέσεως της δεσποινίδας Α. απόφαση είχε ανακληθεί. Πράγματι, με απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 1991, η Α. είχε ανατοποθετηθεί στη γραμματεία της προσφεύγουσας από τις 15 Φεβρουαρίου, με την επιφύλαξη επανεκτιμήσεως των υπηρεσιών της μετά την παρέλευση δέκα οκτώ περίπου μηνών.
- 26 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ελλείψει εννόμου συμφέροντος, καθόσον αφορά τη μετάθεση της δεσποινίδας Α. Το γεγονός ότι η εν λόγω μετάθεση ανακλήθηκε με την επιφύλαξη επανεξετάσεως μετά την παρέλευση δεκαοκταμήνου δεν ασκεί επιρροή. Πράγματι, η εν λόγω επιφύλαξη δεν είναι ικανή να στηρίζει τωρινό έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας εφόσον, αυτή καθαυτή, δεν τη βλάπτει. Το μόνο που η προσφεύγουσα θα μπορούσε να πράξει, στην περίπτωση που η επανεξέταση οδηγήσει σε νέα μετάθεση της δεσποινίδας Α., να αμφισβητήσει τη νομιμότητα αυτής της μεταθέσεως.

Όσον αφορά το δεύτερο αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 27 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι όλες οι γενικές διοικητικές αποφάσεις, όπως η απόφαση περί αναδιοργανώσεως μιας υπηρεσίας, πρέπει να είναι σύμφωνες προς το γενικό συμφέρον. Η προσβαλλομένη απόφαση της 23ης Αυγούστου 1990 περί αναδιοργανώσεως του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι » δεν στηρίζεται σε καμιά σοβαρή και αντικειμενική εξέταση και κατέληξε σε καταστροφικά εκτελεστικά μέτρα στον τομέα της γραμματείας.
- 28 Υποστηρίζει ότι η αντικατάσταση δύο μονίμων εμπείρων ιατρικών γραμματέων με μη έμπειρα και ανειδίκευτα πρόσωπα, σε ένα τομέα τόσο ευαίσθητο όπως ο ιατρικός, δεν είναι σύμφωνη προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Η χρησιμοποίηση μη εμπείρων γραμματέων συνεπάγεται τον κίνδυνο παραβιάσεως του ιατρικού απορρήτου λόγω μη συνειδητοποιήσεως των ευθυνών τους. Συναφώς, παρατηρεί ότι λίγους μήνες μετά την απόφαση μεταθέσεως της δεσποινίδας Α. εκτός της γραμματείας του τομέα

« ιατροί-σύμβουλοι » αποφασίστηκε να την επαναφέρουν σ' αυτόν, χωρίς ωστόσο να ευρεθεί ικανοποιητική λύση όσον αφορά την άλλη μετατεθείσα γραμματεία, την κυρία R.

- 29 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι πουθενά δεν αναφέρεται γενική απόφαση της Επιτροπής περί « κινητικότητας », η οποία θα καθόριζε το πλαίσιο εντός του οποίου έπρεπε να αναδιοργανωθεί η γραμματεία του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι ». Δεδομένου ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν είναι σύμφωνη ούτε προς το γενικό συμφέρον ούτε προς το συμφέρον της υπηρεσίας και δεν εντάσσεται σε κανένα προκαθορισμένο πλαίσιο κινητικότητας, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί το συμφέρον της υπηρεσίας για να στηρίξει την εν λόγω απόφαση.
- 30 Εξάλλου, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παραβίασε την αρχή της καλής διαχειρίσεως και χρηστής διοικήσεως. Δεν εξασφαλίστηκε η συνέχεια της υπηρεσίας — ουσιώδες στοιχείο της εύρυθμης λειτουργίας της. Η προσφεύγουσα αντιμετώπισε γι' αυτόν τον λόγο απρόβλεπτες δυσχέρειες και αναγκάστηκε να αναλάβει δραστηριότητες που δεν αντιστοιχούν στα καθήκοντα ιατρού-συμβούλου.
- 31 Η Επιτροπή, αφού προέβαλε πολλές ενστάσεις απαραδέκτου, τονίζει ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, « τα όργανα έχουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την οργάνωση των υπηρεσιών τους » (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1970, 5/70, Prelle κατά Επιτροπής, Rec. 1970, σ. 1075· της 13ης Δεκεμβρίου 1979, 14/79, Loebisch κατά Συμβουλίου, Rec. 1979, σ. 3679· της 16ης Ιουνίου 1971, 61/70, Vistosi κατά Επιτροπής, Rec. 1971, σ. 535· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 1990, T-108/89, Scheuer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-411· και της 23ης Οκτωβρίου 1990, T-46/89, Pitrone κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-577). Θεωρεί ότι, στην πρόκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή, αντικαθιστώντας τις δύο γραμματείες της, ενήργησε κατά κατάχρηση αυτής της εξουσίας.
- 32 Καταλήγει στο ότι η προσφυγή είναι προδήλως αβάσιμη.

- 33 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, χωρίς να υπάρχει ανάγκη εξέτασεως των προβληθεισών από την Επιτροπή ενστάσεων απαραδέκτου, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί αβάσιμη καθόσον αφορά το δεύτερο αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 34 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται, όπως ορθώς υπεστήριξε η Επιτροπή, ότι, κατά πάγια νομολογία, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς την οργάνωση των υπηρεσιών τους με γνώμονα την αποστολή που τους έχει ανατεθεί και ως προς την τοποθέτηση ενόψει αυτής της αποστολής του προσωπικού που έχουν στη διάθεσή τους, υπό τον όρο πάντως ότι η εν λόγω τοποθέτηση γίνεται προς το συμφέρον της υπηρεσίας και τηρείται η ισοτιμία των θέσεων (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 1988, 19/87, Hecq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1681· της 21ης Ιουνίου 1984, 69/83, Lux κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1984, σ. 2447· της 14ης Ιουλίου 1983, 176/82, Nebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2475· της 21ης Μαΐου 1981, 60/80, Kindermann κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 1329· και της 16ης Ιουνίου 1971, 61/70, που προαναφέρθηκε). Αυτή η εξουσία εκτιμήσεως είναι απαραίτητη προκειμένου να επιτυγχάνεται η αποτελεσματική οργάνωση των υπηρεσιών και να καθίσταται δυνατή η προσαρμογή της οργανώσεως αυτής προς τις μεταβαλλόμενες ανάγκες (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1979, 124/78, και την προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 1990, T-108/89, σκέψη 37).
- 35 Εφόσον η προσφεύγουσα δήλωσε, κατά τη συνεδρίαση, ότι δεν αμφισβητεί ότι η θέση της αντιστοιχεί προς τον βαθμό της ακόμα και μετά την αναδιοργάνωση του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι », ισχυρίζεται, στην ουσία, ότι η Επιτροπή, προβαίνοντας στην προσβαλλομένη μετάθεση, παρέβη την υποχρέωσή της να εξασφαλίσει στην προσφεύγουσα τις προσήκουσες συνθήκες εργασίας για την εκτέλεση των καθηκόντων που της είχε αναθέσει, υποχρέωση που επιβάλλουν το άρθρο 7, ιδίως, του ΚΥΚ και οι εντεύθεν απορρέουσες αρχές (προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 1990, T-108/89, σκέψη 31).
- 36 Στην προκειμένη περίπτωση, όταν στις 23 Αυγούστου 1990 ελήφθη η απόφαση μεταθέσεως της κυρίας R., αυτή απουσίαζε λόγω ασθενείας από τριών και πλέον μηνών. Όπως τόνισε επανειλημμένα η προσφεύγουσα στα έγγραφά της και κατά τη συνεδρίαση, το συμφέρον της υπηρεσίας και η υλοποίηση του ανατεθέντος από την Επιτροπή στους ιατρούς-συμβούλους έργου απαιτούσαν οι τελευταίοι να διαθέτουν ικανούς, διακριτικούς και σταθερούς γραμματείς, δεδομένου ότι η εργασία τους κατά μεγάλο μέρος στηρίζεται στη γραμματεία τους που πρέπει να τελεί σταθερά στη διάθεση του ασθενούς υπαλλήλου.

- 37 Υπ' αυτές τις συνθήκες, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η μετάθεση μόνιμης υπαλλήλου, απουσιάζουσας από τριών και πλέον μηνών κατά τη στιγμή της μεταθέσεώς της και της οποίας η απουσία παρατάθηκε επί τρεις περίπου ακόμη μήνες, από υπηρεσία, στην οποία είναι αναγκαία η σταθερή και συνεχής παρουσία, προς άλλη υπηρεσία, είναι αντίθετη προς το συμφέρον της υπηρεσίας και την αρχή της καλής διαχείρισεως.
- 38 Εξάλλου, παρόλον ότι δεν ενδείκνυται η διαδοχή μεγάλου αριθμού γραμματέων στη γραμματεία του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι », παρατηρείται ότι αυτή η διαδοχή γραμματέων δεν οφείλεται στην προσβαλλομένη απόφαση της 23ης Αυγούστου 1990, αλλά σε σειρά μεταγενεστέρων αποφάσεων που δεν αποτελούν το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής.
- 39 Επιπλέον και εν πάση περιπτώσει, επιτρέπεται να προστεθεί ότι η προσφεύγουσα, υπογράψασα χωρίς επιφύλαξη τα πρακτικά της συνεδριάσεως της 23ης Αυγούστου 1990 — που δεν περιέχουν καμία ένδειξη ότι η προσφεύγουσα επισήμανε κατά τη διάρκεια της εν λόγω συνεδριάσεως ότι αυτή η απόφαση δεν επέτρεπε « την εξασφάλιση αρίστης λειτουργίας » του τομέα « ιατροί-σύμβουλοι » — θεώρησε, τουλάχιστον, κατά τη λήψη αυτής της αποφάσεως ότι αυτή ήταν σύμφωνη προς το συμφέρον της υπηρεσίας, ακόμη και αν δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι με αυτόν τον τρόπο συνήνεσε, χωρίς αμφιβολία, σ' αυτή την απόφαση.
- 40 Επομένως, η προσφυγή, καθόσον αφορά το δεύτερο αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να απορριφθεί.
- 41 Όπως προκύπτει από τις προηγούμενες σκέψεις, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της χωρίς να παρίσταται ανάγκη το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί του αν η πράξη κατά της οποίας στρέφεται η προσφυγή βλάπτει ή όχι την προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 42 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Lenaerts

Kirschner

Barrington

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Ιουνίου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

K. Lenaerts